

"A Regnum Christi által szervezett, hat előadásból álló kurzus célja, hogy 15-16 éves fiatalok számára eligazítást nyújtson a szektákról. Milyen típusú szekták vannak? Mi az oka kialakulásuknak? Milyen következményekkel jár a működésük egyéni, közösségi szinten? Miről szól a New Age és a szabadkőművesség? Az érdeklődők többek között választ kaphatnak ezekre a kérdésekre" - olvashatjuk a kepmas.hu portálon. A Regnum Christiről és az előadássorozatról Csernus László, a mozgalom budapesti irodájának vezetője nyilatkozott.

- Mikor és milyen céllal alapították a Regnum Christi mozgalmat?
- A Regnum Christi egy apostoli mozgalom, melyet a mexikói származású Marcial Maciel atya alapított még 1941-ben, a Krisztus Légiója szerzetesrenddel együtt. Az alapító célja: olyan papokat küldjön a világba, akik szellemileg felkészültek arra, hogy az embereket hitelesen Krisztushoz vezessék. Tudni kell, hogy 1926-29 között Mexikóban egy nagyon komoly vallásháború és keresztényüldözés folyt, ez a "cristero háború". A szabadkőműves kormány Plutarco Elías Calles elnöksége alatt nyílt vallásüldözést folytatott. Bezáratta a templomokat is. Sok mexikói katolikus, különösen Guanajuato, Michoacán és Jalisco államokban, fegyvert fogott, hogy jogaikat megvédjék. Ennek a népi mozgalomnak nem volt egyéb célja, mint az, hogy a kormány engedje meg a keresztényeknek, hogy vallásukat szabadon gyakorolhassák, és a papok végezdhessék szolgálatukat. Az alapító még gyermekfejjel látta, hogy sokan életüket adták Krisztusért. Elhatározta: valamilyen módon követi példájukat. A későbbiekben egy olyan képzést akart biztosítani, hogy a papok minden szinten helyt tudjanak állni. A katolikus egyház misziós parancsát - "menjetek és tegyetek tanítványommá minden népet" - próbálta karizmaként mind a papi kongregációnál, mind a mozgalomnál megvalósítani. A mozgalom tagjai személyes, szervezett apostoli tevékenységek vállalásával járulnak hozzá Krisztus üzenetének terjesztéséhez. Az evangelizáció számunkra nemcsak lehetőség, hanem önként vállalt kötelesség. Egész életünket erre szenteljük.
- Más katolikus mozgalmakkal összehasonlítva mi az a plusz, amit a Regnum Christi nyújt tagjainak?
- Ne pluszról beszéljünk! A katolikus egyházon belüli mozgalmak léte a Szentlélek sokszínűségének a jele. Egy példával élve: egy festő palettáján sokféle szín van, de nem mondhatjuk azt, hogy a zöld szebb a kéknél. Mindegyik mozgalomnak más a karizmája. Nálunk a missziós parancs megélésén van a hangsúly. Nagyon elkötelezetten, tudatosan, radikálisan

keresztényként éljük mindennapjainkat.

- Mit jelent esetünkben a radikalizmus?

- A szó legteljesebb értelmében próbáljuk megélni azt, amit Krisztus a szeretet parancsában megadott nekünk. Apostoli munkáink rendkívül szerteágazóak. Szociális jellegű, nevelő, oktató tevékenységeket végzünk, jelen vagyunk különböző médiumokban, ifjúsági és családpasztorációs munkáink jelentősek. Fontos a hitünk ismerete, az abban való elmélyülés. Sokan vannak, akik első áldozásuk után már nem járnak hittanórákra. Ha 7-8 évesen leszek elsőáldozó, s ebben a hitbeli állapotban maradok meg, csak ezen a szinten tudok tanúságot tenni a hitemről.

- Kik lehetnek a mozgalom tagjai?

- Bárki, aki úgy érzi, hogy Isten meghívta őket erre a szolgálatra. Az Apostoli Mozgalom tagjai lehetnek férfiak, nők, diakónusok és világi papok. Az elköteleződésnek három formáját különböztethetjük meg. Az első kettő a laikusok számára jött létre, míg a harmadik az ún. megszentelt élet. Az utóbbi tagjai szerzetesi fogadalomhoz hasonló ígéretet tesznek, ezek: a tisztaság, a szegénység és az engedelmesség. A megszentelt életűek Krisztus jegyeseként élik meg életüket, s feladatukat nem rendházban, hanem a világban látják el.

- A Krisztus Légiója kongregáció tagjai kolostorokban élnek, vagy pedig plébániákon szolgálnak?

- Nem kolostorokban, hanem rendházban, itt élik közösségben az életüket. A kolostorokban élő szerzetesekkel ellentétben ők a világban tevékenykednek. A Krisztus Légiója missziós és a hitéleti munkája ezt követeli meg.

- Magyarországon mikor kezdte meg munkáját a Légió és a Mozgalom?

- Az ír származású Michael Duffy atya volt az első légiós, aki 1996 őszén Magyarországra érkezett. Innen datálódik mindkét intézmény hazai működése.

- 1996-ban olyan állapotok voltak Magyarországon, melyek az újraevangelizáció szükségességét mutatták?

- Nemcsak nálunk, hanem egész Európában. Hitünk megélése minősít minket. Fel kell tennünk a kérdést: mi számunkra a fontos! A vasárnapi mise vagy egy film megnézése? Egy háromnapos wellness-hétvége vagy egy lelkigyakorlat? Vannak, akik csak vasárnap járnak el templomba, mások pedig még ezt sem teszik, bár hívőnek mondják magukat, de hitük nem fejlődik. Nekik meg kell mutatnunk azt: ha valóban hisznek Istenben, nekik is tenni kell valamit azért, hogy eljussanak oda, ahova vágnak.

- Abban, hogy Európában a keresztény értékek jelentősen háttérbe szorultak, mekkora az egyház felelőssége?

- Mi az egyház? Nemcsak a papok, hanem a hívek közössége is. Azt nem hiszem, hogy egyszemélyes felelősséget lehetne megállapítani ebben a kérdésben, csak azt, hogy én mennyit teszek vagy nem teszek ezért az ügyért. II. János Pál pápa rendkívül népszerű volt, s nagyon gazdag lelki irodalmat hagyott hátra. Sajnos kevesen vannak, akik végigolvasták volna az általa írt enciklikákat. Vannak olyan apostoli munkáink, amelyek egy vagy több enciklika feldolgozására épülnek fel. A híveknek ilyenkor azt is közvetítjük, hogy lelki gazdagsággal a világot szolgáljuk és sok probléma megoldását találhatjuk meg általa. Egy nagyon dinamikus mozgalom a miénk, s alapító atyánk arra biztatott: a mai kor kérdéseire a mai kor eszközeivel kell válaszolnunk. Az is a feladatunk, hogy laikusként válaszokat adjunk a hit megélésével kapcsolatos kérdésekre. A kérdések misszió közben is elhangozhatnak. Ezért is elengedhetetlen a tagok képzése.

- Milyen missziós metódusokról beszélhetünk?
- Ilyen volt a Városmisszió, mikor kint voltunk Budapest utcáin, a színpadokon, a kocsmában. Egy-egy rendezvényünk alatt vagy után odamentünk az érdeklődőkhöz, s beszélgettünk velük. A másik módszer, mikor házról házra járunk. Most, a húsvéti időszakban becsöngetünk a házakba, s megkérdezzük az embereket arról, hogy mit jelent számukra a Húsvét, járnak-e szertartásokra, van-e Bibliájuk, szokták-e olvasni, meghívjuk a templomba őket. Egy olyan atomizált társadalomban élünk, ahol minden szeparált és szétszakított, ezért nagyon sokat jelent egy ilyen személyes beszélgetés, meghívás.
- Apropos becsöngetés...Gondolom, nem én vagyok az egyetlen, akihez különböző szekták tagjai becsöngettek, s értelmezték a Biblia egy-egy általuk kiragadott mondatát. Többen, a történelmi egyházak tagjai jogosan vetik fel: mi miért csak a templomban szólunk Krisztusról és a megváltásról?
- A katolikus egyháznak ez a missziós tevékenysége Európában még szokatlan, nem úgy, mint az amerikai kontinensen. Előfordult, hogy a Yucatan-félszigeten mozgalmunk szervezésében 20- 30 ezer ember elindult az indiánok közé, vagy a régi indiánok által lakott területekre, s megpróbálták megszólítani a lakókat, hogy vegyenek részt a húsvéti szertartásokon. Nagyon sok esetben azt tapasztaljuk, hogy a tudás hiánya tartja otthon az embereket. Tudjuk, az USA-ban nagyon sokféle vallási irányzat létezik. Történt, hogy egy szekta megpróbált egy adott területre koncentrálni. Ezért szerveztünk egy missziót, hogy felkészítsük a lakosságot arra: milyen benyomások érhetik ezzel a szektával kapcsolatban. Felvilágosítottuk őket, mik azok a hitbeli kérdések, amik ellentétesek az egyház tanaival.
- Mit gondol, hogy ezek a vallási csoportocskák csak az egyházra, vagy pedig az egész társadalomra veszélyesek?
- Vannak olyan csoportok, melyek elsősorban a társadalomra veszélyesek. Ezért kell jól képzettnek lenni felőlük. Nem közvetlen, hanem közvetett, vagy hosszú távú hatásról van szó, mikor a társadalmi veszélyt említjük. A népességcsökkenéshez, az adott társadalom erkölcsi zülléséhez vezethet egy-egy szekta működése. Mondjuk ki nyíltan: Európában teljesen megszokott az abortusz. Vannak olyan szekták, melyek, ha nem is nyíltan törnek lándzsát az abortusz mellett, de tanaikkal - amelyben a személy szabadságát fontosabbnak tartják az emberi életnél - olyan hatást érhetnek el, mely az egyént a magzatelhajtásra sarkallhatja. Ezért mi olyan értékeket próbálunk közvetíteni mind a fiatalság, mind az idősebb generáció számára, amik a katolikus egyház tanításaival megegyeznek. Ez az értékközvetítés a társadalom hasznára is válik.
- Ha találkozunk egy "hittérítővel", az az érzésünk, hogy szinte kívülről fújja a Bibliát. A történelmi egyház hívei pedig sokszor nem tudnak idézetre idézettel válaszolni. Ez nem jelent gondot?
- Nagy a mi felelősségünk, s nem véletlen, hogy a három nagy felekezet meghirdette idén a Biblia évét. Ezt a hiányosságot akarjuk ezzel kiküszöbölni. A tavalyi Városmissziót azzal is segítettük, hogy egy apostoli munkát, a Vándor Evangéliumot indítottuk útjára, hiszen aki nem ismeri a Szentírást, az nem ismeri Krisztust. Az volt a célunk, hogy egy kis igeoltár által az emberek próbálják meg családjukba befogadni Istent. Üljenek le az igeoltár elé, s elmélkedjenek a Bibliában olvasott gondolatokról. Ha ezt rendszeresen megteszik, megismerik Isten igéjét. A Biblia nem egy egyszerű könyv, melyben megfilmesítésre alkalmas történetek vannak, hanem abban Isten nyilatkoztatja ki magát.
- A szektákkal kapcsolatban önvédelemről vagy szellemi harcról lehet beszélni?
- Egyikről sem. A hitbeli fejlődésünkön van a hangsúly. A fejlődés közben pedig ha kell,

megvédjük magunkat, s ha szükséges, harcolunk.

- Egyik előadásuk a New Age-dzsel foglalkozik. Egy utópikus vallási mozgalomról van szó, melynek nincsenek konkrét dogmái, könyvei. Ha jól tudom, esetünkben az önmegváltás fogalmán van a hangsúly.

- Ez így van. Sokféle megnyilvánulása van a New Age-nek, s az, hogy sokan követik ezt az áramlatot, azt jelenti, hogy az emberek nyitottak a spiritualitásra. Keresik a lelki megerősödést, s közben sajnos néha el-eltévednek. Miután Jézus Krisztus megváltott minket, így az önmegváltás nem állja meg a helyét. Senki nem tud magától megistenülni. A reinkarnáció pedig azért ellentétes az egyház álláspontjával, mert ha azt elfogadnánk, akkor nem lenne értelme a feltámadásnak és a megváltásnak. Még a horoszkópok figyelése, megalkotása is ennek a szellemi áramlatnak a hozadéka.

- A New Age-es könyvek mesélnek nekünk a Grál le-gendájáról, az ősi tudásról, a gnóziról és Atlantiszról is. Ezek olyan témák, melyekről szívesen olvasnak az emberek. Egy biztos: művelődéstörténeti szempontból egy-egy könyv érdekes is lehet...

- Ez igaz, de meg kell találni azt a határt, ami a kuriózum és a New Age-es agitáció közt húzódik. Ehhez szükséges az, hogy megfelelően képzettek legyünk. Ez is a célja az említett előadássorozatnak. A fiatalok ismerjék meg hitünk alapjait, s ezek után a szekták, a New Age és a szabadkőművesség legfőbb téziseit. Így megtanulnak különbséget tenni alapvető hitbeli kérdésekben.

- Talán a legproblémásabb témakör a szabadkőművesség története. Milyen veszélyt jelent a hívő fiatalok számára, ha belépnek egy szabadkőműves páholyba? Azt mondják: Mozart is tagja volt az egyik páholynak, tehát szó sincs nagy veszélyről...

- Mozartnak zenei zsenialitását ismerjük elsősorban és nem hitét vagy gondolkodásmódját. De! Már említettem, hogy Mexikóban egy szabadkőműves kormány súlyosan korlátozta a vallásszabadságot, s ez vezetett a "cristero háborúhoz". Ez a kabinet kimondta, hogy tűzzel-vassal ki akarja irtani a katolikus vallást a mexikóiak körében. A szabadkőművesség eszmerendszerére hivatkozva indítottak harcot a katolikus egyház ellen. Ez épp arra példa, hogy felhívjuk a témával kapcsolatban a veszélyre a figyelmet...

Medveczky Attila